

Metodické sdělení k projednávání územně plánovací dokumentace v době pandemie

Ministerstvo pro místní rozvoj vydává toto metodické sdělení k problematice projednávání územně plánovacích dokumentací v době, kdy jsou v platnosti omezení týkající se volného pohybu a shromažďování osob.

V návaznosti na vyhlášení nouzového stavu v důsledku šíření virového onemocnění COVID-19 jsou platná některá mimořádná opatření týkající se omezení volného pohybu osob a omezení činnosti orgánů veřejné moci. Cílem těchto mimořádných opatření není a nebylo zastavení všech činností výkonu státní správy. Územní plánování je dle stavebního zákona soustavná činnost a její zachování může mít výrazně pozitivní vliv na hospodářskou obnovu země po ukončení mimořádných opatření v souvislosti s nemocí COVID-19.

Součástí projednání územně plánovací dokumentace jsou i společná jednání a veřejná projednání, v jejichž souvislosti je třeba nahlížet do návrhu územně plánovací dokumentace (mnohdy včetně vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území) a kdy se konají výklady pořizovatele a projektanta k pořizované územně plánovací dokumentaci, na kterých lze očekávat soustředění většího počtu osob.

Předně je třeba zdůraznit, že návrhy územně plánovací dokumentace není možné v plném rozsahu zveřejnit na fyzické úřední desce úřadu územního plánování ani fyzické úřední desce územně samosprávních jednotky, pro niž se tato dokumentace pořizuje. Na fyzické úřední desce se proto v souladu s § 172 odst. 2 správního řádu uvede, o jakou územně plánovací dokumentaci se jedná, čích zájmů se přímo dotýká a kde a v jaké lhůtě se lze s návrhem seznámit.

Kromě fyzického zpřístupnění územně plánovací dokumentace na vhodném místě (v době platných mimořádných opatření v omezeném časovém rozsahu a při dodržení dalších stanovených podmínek) musí být kompletní návrh územně plánovací dokumentace včetně odůvodnění zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup, tedy na internetu. **Dálkový přístup má být** dotčenými orgány i veřejností, nejenom v době epidemie, pro seznámení se s vlastním návrhem územně plánovací dokumentace **výrazně preferován**.

Dále je třeba připomenout, že jediným způsobem, jakým se dotčené orgány i veřejnost mohou k návrhům územně plánovací dokumentace vyjadřovat, je forma písemná. Veškeré projednání tedy může proběhnout bez osobního kontaktu.

S ohledem na mimořádná opatření je třeba, aby orgány územního plánování důkladně posoudily, zda je nutné společné jednání a veřejné projednání vypisovat v současné době, a zda není možné společná jednání a zejména veřejná projednání **odsunout na pozdější termín**.

V případě, že je třeba společná jednání a veřejná projednání konat v době platných mimořádných opatření nebo v době na ni přímo navazující, je možné jejich uskutečnění formou vzdáleného přístupu.

V případě **společného jednání** je na pořizovateli, aby dotčeným orgánům zajistil v rámci výkonu státní správy projednání tak, aby zabezpečil ochranu veřejných zájmů reprezentovaných dotčenými orgány, nejlépe za účasti projektanta. V této souvislosti se distanční forma projednání jeví jako vhodná, neodporující stavebnímu zákonu ani správnímu řádu.

V souvislosti s platnými mimořádnými opatřeními je nezbytné se důsledněji zaměřit zejména na **veřejné projednání**, které je pro širokou veřejnost významnější. Z § 22 odst. 4 stavebního zákona plyne, že pořizovatel v rámci veřejného projednání vždy zajistí ve spolupráci s projektantem územně plánovací dokumentace výklad územně plánovací dokumentace, avšak toto ustanovení ani žádné jiné ustanovení stavebního zákona nevyžaduje¹, aby se tak stalo na jednání prezenčním. Z uvedeného lze tedy dovodit, že i veřejné projednání lze provést formou vzdáleného přístupu (optimálně videokonferencí, s přenosem obrazu a možností pokládat v jejím průběhu ze strany veřejnosti dotazy).

U veřejných projednání je vhodné zmínit rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2012 č. j. 1 Ao 7/2011-526, podle kterého lze veřejné projednání rozdělit na dvě navazující části. První je část prezentační, druhou je část konzultační. Obě fáze jsou stejně důležité a měl by jim být věnován minimálně stejný časový prostor.

Část prezentační je nezbytné provést audiovizuálním vysíláním, a to i případným vysíláním předem nahrané prezentace. Část konzultační, která by měla zabezpečit interakci mezi dotčenou veřejností a pořizovatelem, je nezbytné provést tak, aby zabezpečila možnost participace co největšího počtu dotčených osob. Lze přitom přijímat dotazy i pouze telekonferenčně nebo formou příjmu textových zpráv či e-mailů ve vymezeném časovém úseku, není nutné videokonferenční spojení, lze ovšem výrazně doporučit audiovizuální vysílání odpovědí na položené dotazy. Jak bylo zmíněno výše, stavební zákon nevyžaduje, aby projednání návrhu územně plánovací dokumentace bylo prezenční s přímou osobní účastí těch, kteří mohou návrh připomínkovat. V případě preferování fyzické přítomnosti připomínkových pak lze doporučit např. konání veřejného projednání v otevřeném prostoru².

Provede-li pořizovatel jednání formou videokonference, je nezbytné, aby videokonference proběhla na platformě, která bude přístupná bezplatně všem zájemcům o účast na takovémto veřejném projednání, ať již na platformě dostupné on-line nebo na základě bezplatně stažitelného instalačního programu po jeho instalaci do hostitelského počítače. Od nikoho nesmí být vyžadován dodatečný poplatek, ať již za umožnění připojení se k veřejnému projednání nebo stažení instalačního programu, nad rámec platby jeho poskytovateli internetového připojení.

Pořizovatel v tomto případě postupuje obdobně jako při nařízení veřejného projednání prezenčního, tedy zejména čas a místo konání (respektive způsob projednání) oznámí v souladu se stavebním zákonem, a to jak na své úřední desce, tak na úřední desce dotčené obce. Nad rámec požadovaného obsahu musí veřejná vyhláška obsahovat zejména webovou adresu platformy, přes kterou veřejné projednání proběhne, případně odkaz na stažení příslušného instalačního programu ideálně i s pokyny pro instalaci, popřípadě další informace nutné ke zdárnému připojení jednotlivých účastníků veřejného projednání. V rámci videokonference pak musí dojít k naplnění všech zákonných požadavků na projednání územně plánovací dokumentace (tedy zejména výklad, poučení, možnost uplatnit dotazy k návrhu územně plánovací dokumentace).

K uplatňování námitek a připomínek, respektive stanovisek k návrhu územně plánovací dokumentace v rámci veřejného projednání konaného vzdáleným přístupem, je potřeba odkázat na ustanovení § 22 odst. 3 stavebního zákona, který jednoznačně uvádí, že „*Stanoviska, námítky a připomínky se uplatňují písemně.*“ ve spojení s § 39 odst. 2, § 52 odst. 3 a § 67 odst. 2 stavebního zákona, které pro jednotlivé druhy územně plánovací dokumentace stanovují lhůtu 7 dnů ode dne veřejného projednání, do které lze námítky a připomínky, respektive stanoviska podat, respektive uplatnit. Z uvedeného tedy plyne, že námítky ani připomínky (respektive stanoviska) se neuplatňují na závěr veřejného projednání na místě, ale v uvedené lhůtě a písemně a to i s ohledem na zvýšené nároky na obsah zejména námitek.

¹ Pro úplnost je třeba konstatovat, že ani správní řád, který se v případě potřeby použije subsidiárně, v § 172 odst. 3 nevyžaduje, aby bylo veřejné projednání konáno prezenčně s osobní účastí všech zainteresovaných osob (srov. k tomu i komentovaná vydání správního řádu, např. Jemelka, Pondělíčková, Bohdalo: Správní řád, komentář, 5. vydání, C.H. Beck, 2016).

² V souladu s doporučeními obsaženými v usnesení vlády č. 388 ze dne 6. 4. 2020 vyhlášeném pod č. 151/2020 Sb.

Nad rámec obecné úpravy pořízení opatření obecné povahy považujeme za důležité připomenout, že pořizování územně plánovací dokumentace se účastní i tzv. **zástupce veřejnosti** dle § 23 stavebního zákona. Zástupcem veřejnosti se stává osoba, kterou k tomu zmocní zákonem stanovený počet občanů obce, u zásad územního rozvoje občanů kraje, podávajících věcně shodnou připomínku k návrhu územně plánovací dokumentace. Ze shora uvedeného plyne, že kromě obsahově totožné připomínky je nezbytný projev vůle zastoupeného směřující k tomu nechat se zastoupit konkrétním zástupcem. Zástupce veřejnosti své zmocnění dokládá podpisovými listinami. Omezení ve vztahu k počtu zástupců jednoho zastoupeného nejsou v zákoně stanovena.

Za stávajícího stavu omezení volného pohybu osob je možné shledat získávání podpisů ze strany kandidátů na zástupce veřejnosti za obtížnější, než je tomu obvykle, nicméně není nerealizovatelné. Za vstřícný krok pro kandidáty na zástupce veřejnosti lze doporučit umožnění vystavení jejich podpisových listin na místech případného fyzického zveřejnění (částí) návrhu územního plánu a oznámení, že k zastoupení lze zmocnit kandidáta na zástupce veřejnosti i přihlášením se k obsahově věcně shodným připomínkám písemně.

Ministerstvo tedy shrnuje, že provedením veřejného projednání distančním způsobem, kterým se naplní shora uvedené náležitosti, nelze předpokládat krácení práv dotčených osob. Tuto formu veřejného projednání lze dokonce v některých ohledech hodnotit jako vhodnější, transparentnější a vstřícnější vůči jednotlivým adresátům veřejné správy, neboť umožňuje připojení nejširší veřejnosti bez nutnosti v mnoha případech s tím spojeného náročného cestování do místa konání veřejného projednání. Tento způsob provedení veřejného projednání tedy naplňuje nejen požadavky stavebního zákona, ale naplňuje také základní zásady činnosti orgánů veřejné správy, vyjádřené částí první správního řádu a lze s jeho využíváním počítat i v době po skončení epidemie.

Ministerstvo pro místní rozvoj závěrem apeluje na orgány územního plánování, aby bedlivě sledovaly aktuální situaci a z ní vyplývající omezení a své kroky přizpůsobovaly měnícím se podmínkám.

Vydáno 8. 4. 2020